

Öppen träff om en pilgrimsvandring till Santiago de Compostela 8 maj 2025



Detta var ett ämne som lockade många åhörare



Vår programansvariga Britt-Marie hälsade dagens talare välkommen och gav en kort introduktion.

Peter Sikström har vi alla sett som SPF Seniorernas generalsekreterare i olika sammanhang.

Men nu var han här som privatperson, som gillar att vandra och utmana sig själv.





Peter har gått den kända pilgrimsleden till Santiago de Compostela i norra Spanien, kallad "El camino" ("vägen" på spanska).

Han gjorde det 2021, som var ett jubileumsår, vilket innebär att man blir mer syndfri genom sin pilgrimsvandring än vanliga år

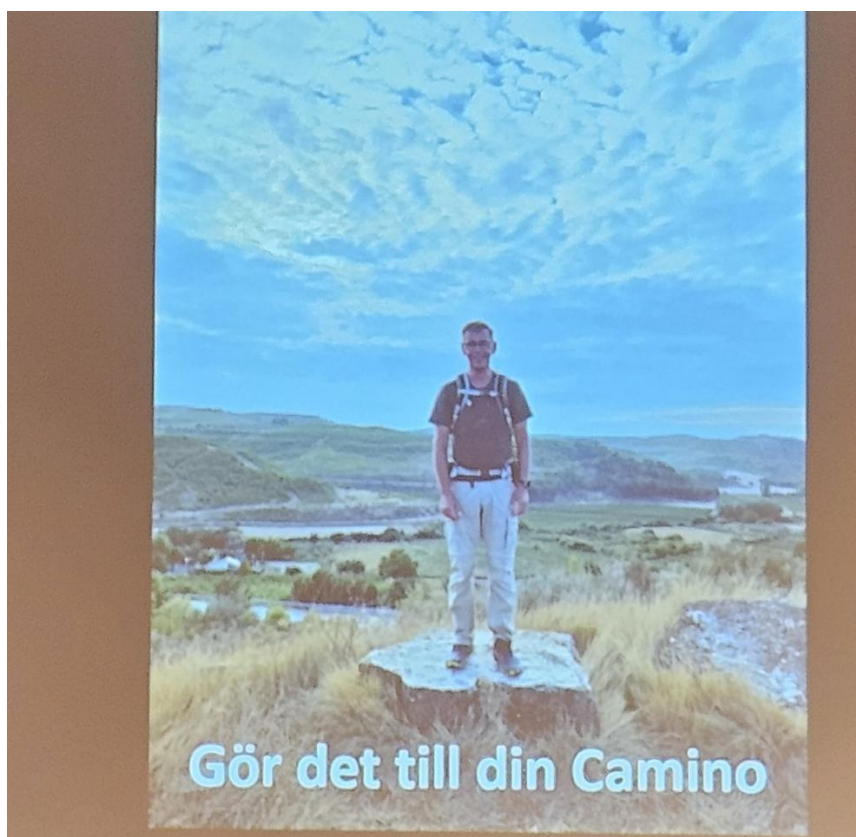
Peter gjorde dock vandringen för den fysiska utmaningen inte av religiösa skäl.



Han var förstås inte ensam om att gå leden, även om han inte hade något resällskap.

Man stöter på många vandrare, som man hälsar med frasen "Buen camino" (ungefär "Hoppas att du har en fin vandring").

Andra slår man följe med en kortare eller längre sträcka.



Men var och en bör göra vandringen till sin egen.

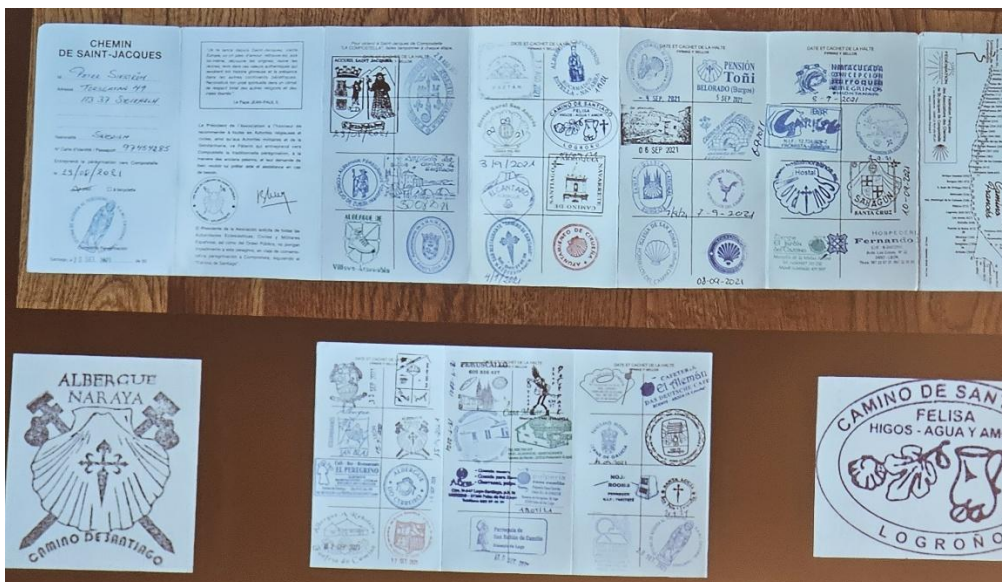
Alla har olika vandringstakt och ork och man kan t.o.m. få hjälp med sin packning om det behövs.

Peter hade minimal packning i en ryggsäck och tvättade kläder allt eftersom.



Egentligen är det inte en enda pilgrimsled, som går till Santiago utan många, från Spaniens alla hörn som syns här på kartan.

De tre som är markerade med fetstil är de mest kända: den blåa längst i norr (kallad den engelska), den röda, som Peter vandrade (kallad den franska) och den gröna som kallas den portugisiska.



När man vandrar på pilgrimsleden samlar man stämplat från olika ställen på vägen.

Om man har gått minst 10 mil sammanlagt får man det lindrigare i skärselden, menar de troende, för man har sonat en del av sina synder.

Peter tillhör ju inte dem, men han samlade förstås på stämplat ändå.



Vandrare får en pilgrimsmussla som tecken på att man går leden och den bär man med sig som ett sorts pilgrimspass.

Pilgrimsmusslans form symboliserar Sankt Jakob och att alla vägar går till Santiago de Compostela.



Pilgrismusslan finns på skyltar utefter vägen som vägvisare.



Den franska leden börjar som namnet visar i Frankrike.

Den första sträckan går över Pyrenéerna och utsikten är vidunderlig där uppe i bergen.



Utefter leden finns kloster som har övernattningsmöjlighet för trötta vandrare.

En övernattnig kostar ofta 10 euro, men vissa är gratis och man förväntas skänka en slant i stället.



Vägs skyltar påminner om att leden är nästan 80 mil lång.

Peter var förundrad över att man kommer så nära de vandrare som man slår följe med.

Det kan bli djupa samtal, fast man egentligen inte känner varann.



Vägen man vandrar är väldigt omväxlande:

Än natursköna stigar...

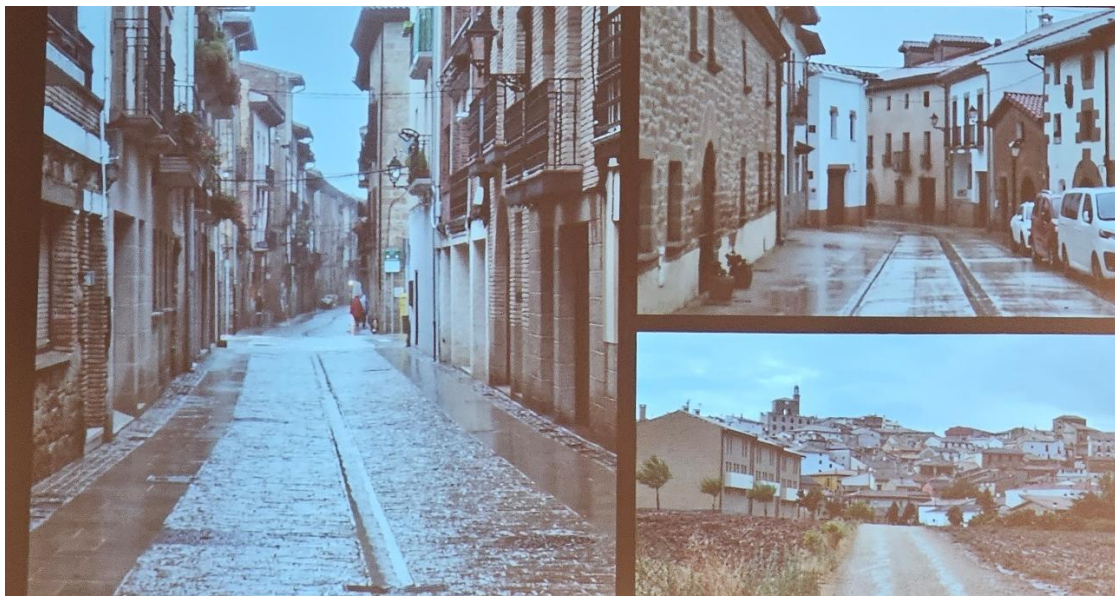


... Än asfalterade bilvägar.



På ett ställe passerade Peter detta minnesmärke över de som vandrat leden genom historien.

Längst till vänster går de första pilgrimerna på 900-talet och längst till höger dagens "backpackers".



Vädret varierade från ösregn, som forsade genom gränderna, till vackert väder med solsken.



En speciell begivenhet var den "vinfontän" som Peter förstås ville pröva, för sakens skull.

Men vinet var inte särskilt gott...



Alla sätt att ta sig fram på leden är tillåtna.

Vissa använder cyklar och det finns t.o.m.de som tar taxi en bit av sträckan vid behov.



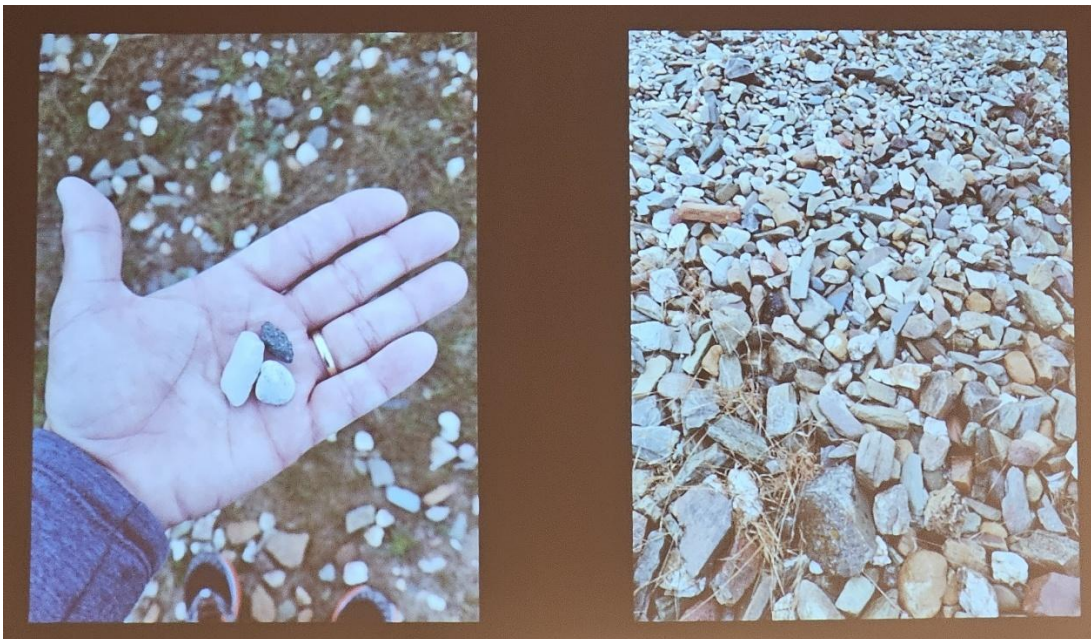
Även dimma kan förekomma, vilket gör vägen extra trolsk.



I trakten av León, efter ungefär 2/3 av vägen, ligger Cruz de Ferro (Järnkorset) på en av de högsta punkterna.

Traditionen säger att vandrare ska ta med sig en sten hemifrån eller plocka upp en på vägen.

Man lämnar sen sin sten vid korset för att bli av med bekymmer.



Peter hade tagit med sig tre små stenar, som symboliserade olika privata saker, att lämna vid korset.



Övernattningarna på de olika klostren var enkla flerbäddsrum och man fick papperslakan att bädda med

Tyvärr var det stor risk för vägglöss

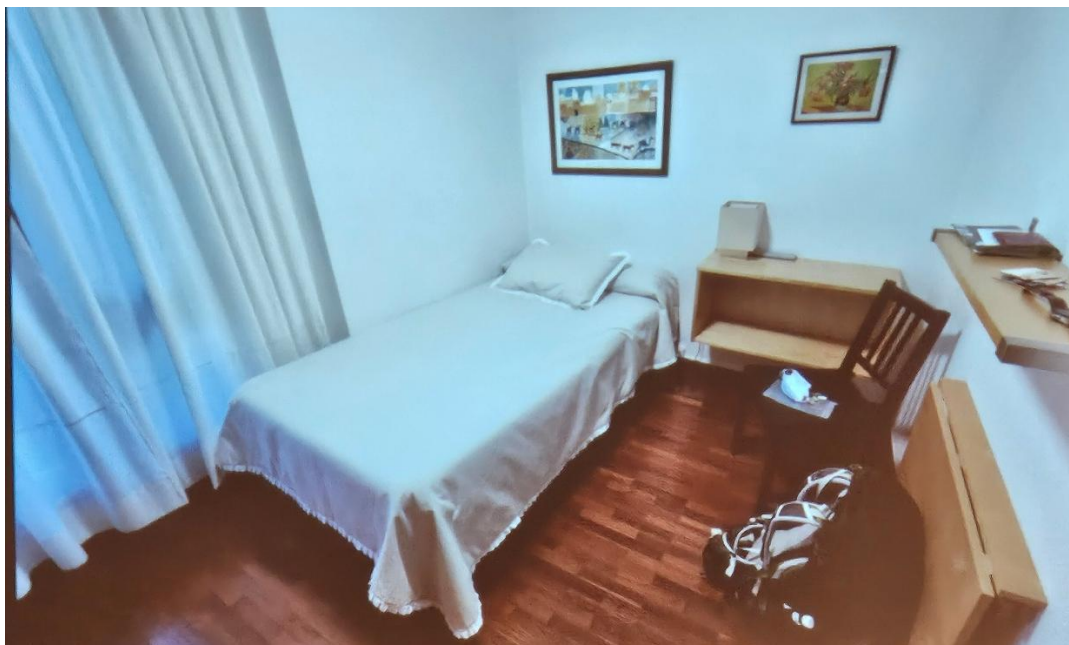
Egen sovpåse var att föredra.

Ibland fanns det tillgång till tvättmaskin.

Annars blev det handtvätt.

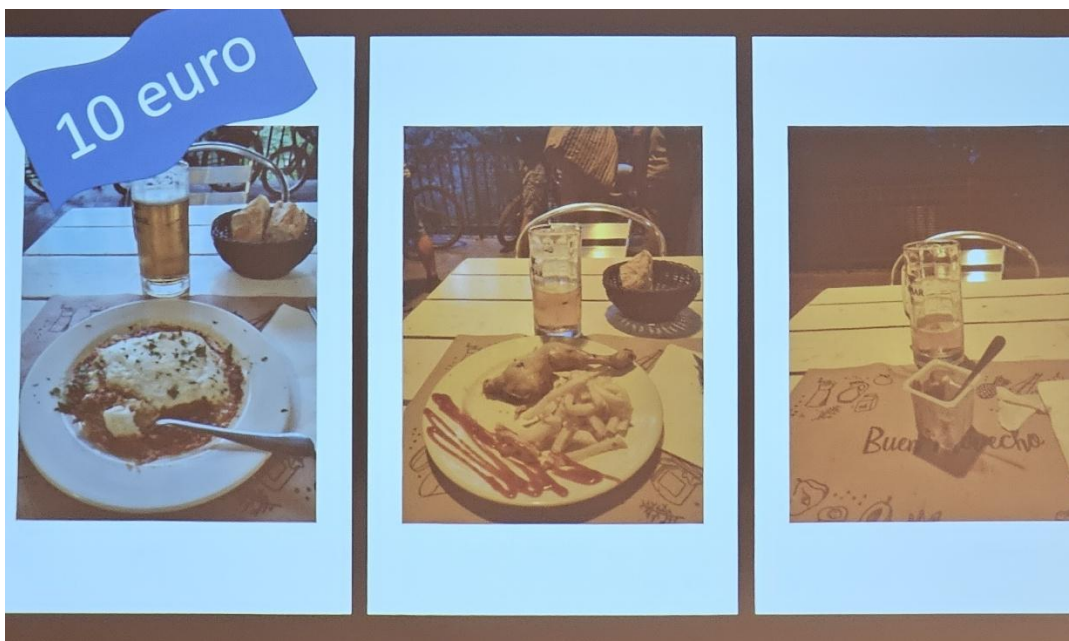


Någon enstaka gång var det lite lyxigare, som här i Monasterio de Santa Clara.



Här kunde Peter njuta av eget rum utan snarkningar från andra vandrare som störde nattsömnerna.

Men oftast sov han trots snarkningar efter en lång dagstur.



Så här kunde en pilgrimsmåltid se ut: En god tre-rätters måltid för 10 euro.

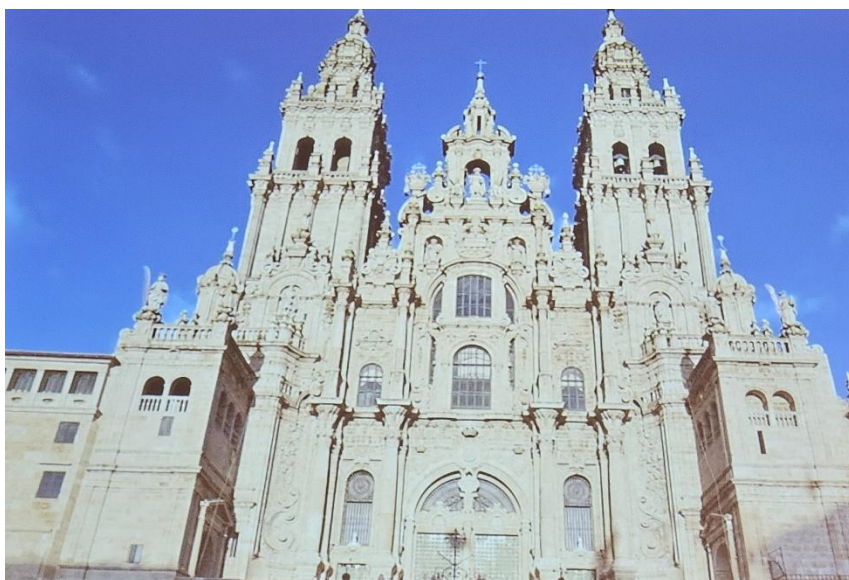
Den smakade förstås underbart efter en lång dags vandring.



Matställen finns det för övrigt gott om utesäter vägen, ungefär var 5:e kilometer.



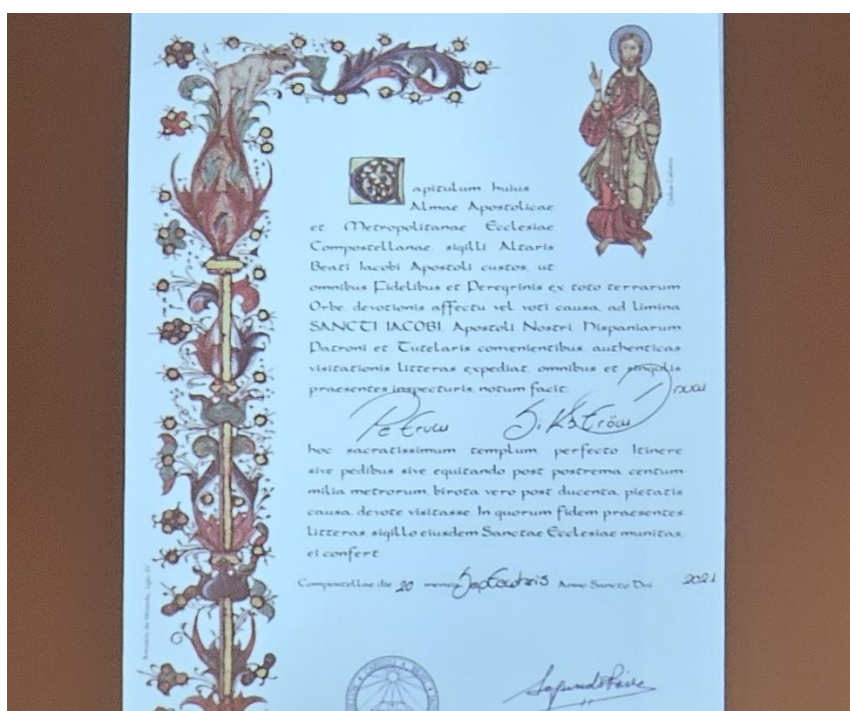
Här varnar man för vandrare inte bilar...



Vissa pilgrimer går en del av leden ett år och fortsätter ett annat år eller delar upp vandringen på annat sätt.

Men Peter kom fram till målet efter 3 veckors vandring.

Där står den ståtliga katedralen i Santiago de Compostela, där aposteln Jakobs relikskrin finns.



Peter fick ett stiligt bevis på sin bedrift.

Hans namn står dock som *Petrus Sikström* på latin.



Pilgrimerna bevistar en katolsk mässa efter avslutad vandring, där deras namn läses upp.



Den heliga porten, som annars är igenmurad, är under jubileumsår öppen.

Man blir extra syndfri om man går in genom den porten.



Peter var mycket nöjd med sin vandring och blev inspirerad att göra fler pilgrimsvandringar.

Han planerar för att vandra både den engelska och den portugisiska leden – till att börja med...

Kanske får vi följa honom på ännu en spännande vandring om något år.